

Το σωτήριο Πάθος.

Επίσκοπος Ηλίας Μηνιάτης.

Μεγάλη εβδομάδα.

Όλο το θεμέλιο της ορθόδοξης πίστεώς μας είναι ότι εκείνος που έπαθε, που σταυρώθηκε, που πέθανε, ήταν αληθώς ο Υιός του Θεού.

Ας φαίνεται μωρία στους εθνικούς, ας είναι σκάνδαλο στους Ιουδαίους· «ημείς κηρύττομεν Χριστόν και τούτον εσταυρωμένον», καθώς λέει ο Απόστολος (Α΄ Κορ. 1:23).

Ο Εσταυρωμένος αυτός ήταν ένας σαρκωμένος Θεός· αν και έπαθε στη σάρκα μόνο, κατά την ανθρώπινη φύση μόνο, γιατί ως Θεός ήταν απαθής, πλην όμως, επειδή η σάρκα ήταν υποστατικώς (σε μία υπόσταση) ενωμένη με τον Θείο Λόγο και η ανθρώπινη φύση με τη θεότητα, η σάρκα εκείνη ήταν κατά κυριολεξία θεωμένη, ο άνθρωπος εκείνος ήταν κατά μοναδικό τρόπο Θεός.

Εκείνος ο υιός της Παρθένου ήταν αληθώς και Υιός Θεού· ένας Ιησούς Θεάνθρωπος· έτσι ώστε, καθώς είναι αληθινό ότι εκείνος έπαθε ως άνθρωπος, έτσι ομοίως είναι αληθινό ότι εκείνος ο άνθρωπος που έπαθε ήταν Θεός, Θεός ύψιστος, βασιλεύς των αιώνων, και παρ' όλα αυτά καταδέχθηκε να πάρει μορφή δούλου, «εν ομοιώματι ανθρώπων γενόμενος» (Φιλ. 2:7).

Θεός αναμάρτητος, και παρ' όλα αυτά θέλησε να σηκώσει τις αμαρτίες των ανθρώπων και να φανεί σαν ένας αμαρτωλός· Θεός πλήρης

δόξας, πλήρης δυνάμεως, πλήρης αθανασίας, και παρ' όλα αυτά άδειασε τον εαυτό Του, «εαυτόν εκένωσε», καθώς λέει ο θείος Παύλος (Φιλ. 2:7), από όλον τον πλούτο της θεότητάς Του, μένοντας μόνο στην ασθένεια και πτωχεία της ανθρώπινης φύσεως, μέχρι και να πεθάνει· την οποία κένωση και «ύφεσιν τινά και ελάττωσιν» ονομάζει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος (Λόγος ΛΑ').

Ο Θεός, για να λυτρώσει τους Εβραίους από την τυραννία της Αιγύπτου, έστειλε έναν άνθρωπο, τον Μωυσή. Για να συγχωρεί τις αμαρτίες των Εβραίων, έκαμε και χυνόταν στο ολοκαύτωμα το αίμα των θυσιών, που ήταν αίμα τράγων και μόσχων· μα, για να λυτρώσει εμάς από την τυραννία του άδη, ήρθε αυτός ο ίδιος προσωπικά· «επί της γης ώφθη και τοις ανθρώποις συνανεστράφη» (Βαρ. 3:38)· για να εξαλείψει τις αμαρτίες μας, έχυσε αυτός το δικό Του αίμα· «ου δι' αίματος τράγων και μόσχων, αλλά δια του ιδίου αίματος» μας έσωσε (Εβρ. 9:12).

Τόσο πολύτιμη είναι η σωτηρία μας, που αξίζει το αίμα ενός Θεού. Μία μόνη σταλαγματιά του θείου αίματος είναι το ακριβότερο μαργαριτάρι του παραδείσου· και μία μόνη σταλαγματιά έφτανε για να σβήσει όλες τις φλόγες της αιώνιας κολάσεως. Και παρ' όλα αυτά, τόσο πλουσιοπάροχα χύθηκε για τη σωτηρία μας, που χύθηκε όλο και δεν έμεινε μία σταλαγματιά στις φλέβες του εσταυρωμένου μας Ιησού Χριστού.

Στοχαστείτε καλά αυτό το μέγα πράγμα, χριστιανοί: Αυτός που έπαθε, που σταυρώθηκε, που πέθανε, είναι Υιός του Θεού. Αυτός έχυσε, για να εξαγοράσει τις ψυχές μας, όλο Του το αίμα· και εμείς, αλίμονο! κρατούμε ακόμη αιχμάλωτες τις ψυχές μας; Εμείς ακόμη δεν λύσαμε τα δεσμά; Εμείς ακόμη είμαστε δούλοι στην αμαρτία; Εμείς ακόμη δεν ήλθαμε σε εξομολόγηση και μετάνοια;

Και λοιπόν, «Τις ωφέλεια εν τω αίματί μου;» (Ψαλμ. 29:10) μπορεί να μας πει ο Σωτήρας. «Τόσο αίμα, που έχυσα από όλα τα μέλη μου· η αγωνία που πέρασα στον κήπο· τόσο αίμα, που έτρεξε από όλο μου το σώμα στις μαστιγώσεις, από την κεφαλή μου με τα αγκάθια, από την πλευρά μου με τη λόγχη· τόσο αίμα από τις πληγές των χεριών και ποδιών έπεσε ματαίως στη γη, για να το καταπατούν οι άνθρωποι; Ποια η ωφέλεια από το αίμα μου!

» Πατέρα άναρχε, εγώ έκαμα το θέλημά Σου το άγιο, έπαθα, σταυρώθηκα, παρέδωσα το πνεύμα, έχυσα όλο το αίμα για τη σωτηρία των χριστιανών, μα οι χριστιανοί δεν γνωρίζουν τον Σωτήρα τους, δεν θέλουν τη σωτηρία τους, αγαπούν την κόλασή τους. Λοιπόν, για τους Ιουδαίους

που με σταύρωσαν, που με έκαμαν να πεθάνω, ζητώ συγχώρηση: “Άφες αυτοίς” (Λουκ. 23:34)· για τους χριστιανούς που με έκαμαν να πεθάνω δίχως όφελος των πολλών, ζητώ κρίση: “Κρίνον αυτούς ο Θεός” (Ψαλμ. 5:11)».

Και δεν έχει καμιά απολογία ένας χριστιανός αμετανόητος, «ο τον υιόν του Θεού καταπατήσας και το αίμα της διαθήκης κοινόν ηγησάμενος», όπως λέει ο Παύλος (Εβρ. 10:29)· όσο πολυτιμότερη ήταν η εξαγορά του, τόσο βαρύτερη θα είναι η τιμωρία του.

Αλλ’ εμείς ας δοξάσουμε τον Σωτήρα· ας δείξουμε μετάνοια· και ας λάβουμε την ωφέλεια του πολύτιμου εκείνου αίματος που χύθηκε για μας.

Από το βιβλίο: Διδαχαί εις την Αγίαν και Μεγάλην Τεσσαρακοστήν... υπό... Επισκόπου Κυρίου Ηλιού Μηνιάτη... Έκδοση ε΄, Βενετία 1763, σελ. 82, 87-88 (αποσπάσματα του λόγου “Τη Αγία και Μεγάλη Παρασκευή εις το σωτήριο Πάθος”).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>